

Borga den 22 Nov. 1885.

Herras myckhet tillkänner

Mina älskade!

Helt underligt är det att åter vara
borta från er i det lilla välbekanta
hemmet och dess alldagliga sma för-
händelser, sedan vi fyra tillsammans
under en kort vecka upplefvat så
mkt! Ja så mkt att jag ej annu räte
vitt kunna fatta det. Underligt är det
att då vi höga var blick upp mot him-
len tanka att vår älskade mamma
nu är der, det är ju så nyss hon annu
var med oss, så nyss som vi jemkade
kudden under hennes trotsa hufvud
och så nyss vi hörde hennes kara-
rost saga: godnatt barn! — Ja underligt-

men desto oftare skola val nu
vara tankar vara deruppe - sa vore
det godt. - - -

I hemmet har Augusta varit en
små hjälpr och en godt sällskap för
de små barnen som väl behöfva
någon annan än Hanna ensamt
att vara med. Visst var det ju en
mkt väl när man åter var hemma
men inte räcker det väl längre, sedan
det är så med de der smällingarna
Hanna, B. och L. so förra alla, då jag kände
sa godt att mina kyssar icke det
minsta störde det givfliga lugnet.
Hon smakade godt och efter det
läste vi Karins långa brev om P-burgen
resan, skrifvet i ordning, om dag efters
dag. När hon kom hem hade hon
just spellection och var nöjt sadd
för hur den skulle gå, men till hennes
glädje sade hennes lärarinna: Tacka,
ta försäkrat mig att du
varit en bra pojke.

har ju spelat riktigt snällt ofver.

Hon hade också spelat äfver der i B. b.g.

På alla möjliga sevärda ställen hade hon varit med någon af farbröd. samt på besök inom tre familjer. T. Wiborg var hon ofver en dag hos polismäst. Ahngers som hade varit utm. vanliga.

Detta siger hon föröfligt äfven om alla de andra familjerna.

Lilla Bebbe hade allt möjligt att berätta i dag om hvad han gjort här hemma när m. varit borta, bl. a. att han i söndags fick vara med papa och syskonen i kyrkan, det var minstens viktigt och Bebbe var så tust, vet m. så tust som - djisen.

Han fantiseras alltid om djisen, den spelar en stor roll i alla hans funderingar.

- Ja nu är det söndagsafton och jag vet ju alldelens barn ni ha det, eftersom vi i går tankte, ni sitta alla kring lampan i salen och möster T. är med.

Lönnbergs komma väl snart hit och vi
läsa något godt igen, men i dag blir
det väl ingen sang, krakan kraxar visst
bättre i dag men har inte någon sang
rost precis. — Jag skall lemnas några va-
der åt E. och Finn och säger därför nu adio
för i dag och tack tusenfaldet för all eder
kärlek, mina älskade! Eder E.

Tack älskade morfar och mostrar särj-
ligt mycket för att vi fått vara der hos er
så länge, och igen fått känna den kärlek
och väninghet som alltid visats oss. Det
var så roligt att igen komma hem ehu-
nu det i går var litet svart att, iske då
vi med hästen föro af till shungers, icks
mera kunna se morfar och mostrarna.

Vårresa gick mycket bra, och vi kommo
icke heller tillbaka till H. förd. Då jag un-
dor resan såg ut ur järnvägsfönstret och såg
ett stycke klar blå himmel, kom jag ge-
nast igen i hog att nu var älskade mor-
mor ärder uppe. Det är ju så roligt att veta at-

car. Jag går nu och släppa mig därför godmata. Granske mögan